

РЕШЕНИЕ

№ 16850

гр. София, 17.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **3049** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез пълномощник юрк. Д. Д., срещу Решение №3/02.01.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав постановено по НАХД № 9911/2022г. по описа на съда, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който на „Пелетисимо“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. с чл.179, ал.3б от с.з.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилно приложение на закона, като се моли за отмяната му и вместо това потвърждаване на ЕФ. Въз основа на подробно изложените в жалбата съображения се мотивира извод, че не е налице законова пречка санкцията за процесното нарушение да бъде наложена с електронен фиш. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. Д., който поддържа жалбата. Моли, ел. фиш да бъде потвърден по съображения изложени в същата.

Ответникът - „Пелетисимо“ ООД, редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XXIV касационен състав като прецени събраните по делото

доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 19.02.2021г. в 14:14ч., с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км.50+427/автомагистрала Европа/, е установено нарушение, с ППС-влекач „Скания Р 420“ с регистрационен номер РК 8996 ВТ, с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕПС, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща техническа допустима максимална маса на състава 40 000, в [община], за движение по път А-6 км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за ППС нямало данни да е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Във връзка с горното на „Пелетисимо“ ООД е издаден и процесния електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН] от МРРБ-АПИ за налагане на имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

От правна страна съдът е приел, че Електронният фиш е издаден от компетентен орган, но при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на процесния електронен фиш, доколкото в разпоредбата на чл.189ж, ал. 1 ЗДвП, в релевантната ѝ в процесния случай редакция, не е предвидена възможност да се издава такъв при констатиране на нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Видно от нормата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП електронен фиш може да се издава единствено в хипотезата на установено административно нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при такова по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Спорът по делото се свежда до това, правилно ли е приложението на материалния закон от страна на административнонаказващия орган.

В процесния случай, отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.102, ал.2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.

Според разпоредбата на чл.139, ал.5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата.

Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.1, т.2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на

сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Според разпоредбата на чл.102, ал.2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл.179, ал.3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл.187а, според който при установяване на нарушения по чл.179, ал.3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 на с.р. е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т.3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл.39, ал.4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал.2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл.179, ал. 3б ЗДП, това трябва да е предвидено в закон.

Настоящия касационен състав споделя мотивите на решаващия състав на СРС, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

В продължение на горното, съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл.179, ал.3- 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП, съгласно която вписаният

собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Следва да се посочи, че настоящото решение е съобразено и с формираната съдебна практика в АССГ.

Във връзка с гореизложеното, настоящия касационен състав приема, че атакуваното решение е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3/02.01.2024г. по НАХД № 9911/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114- и състав.

Решението е окончателно.